

15. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „B“

15.7.2024 Pondelok Svätého Bonaventúru, biskupa a učiteľa Cirkvi (<i>spomienka</i>)	08:00 18:00	Bartošovce (zdr., B. pož., dary D. Svätého pre Annu a súrodencov s rodinami - č. 68) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre vdp. Jozefa Hanobika - <u>životné jubileum 60 rokov</u> - veriaci Hertníka) VÝP. DUCH. J.M.
16.7.2024 Utorok Utorok 15. týždňa v Cezročnom období <i>alebo</i> Preblahoslavenej Panny Márie Karmelskej (<i>Pubovoľná spomienka</i>) = <u>sviatok Bratstiev karmelského škapuliara</u>	08:00 18:00	Hertník (+Jozef Herstek - č. 60 IX./'24 - úmysel z Bartošoviec) Bartošovce (zdr., B. pož. pre Martina, Žanetu, Vladimíra a Luciu - č. 60) VÝP. DUCH. J.M.
17.7.2024 Streda Svätých Andreja-Svorada a Beňadika, pustovníkov (<i>spomienka</i>)	08:00 18:00	Hertník (+Alexej,+Mária - č. 212) Bartošovce (zdr., B. pož., dary D. Svätého a duch. uzdrav. pre členov rodiny - č. 67) OTCOVIA AUGUSTINIÁNI
18.7.2024 Štvrtok Štvrtok 15. týždňa v Cezročnom období (<i>féria</i>)	08:00 18:00	Bartošovce (+Vincent,+rodičia - č. 45) Hertník (zdr., B. pož. rodiny - č. 114) VÝP. DUCH. J.M.
19.7.2024 Piatok Piatok 15. týždňa v Cezročnom období (<i>féria</i>)	 18:00	súkr. Hert. za <i>Luba Zembu a rodinu - na jeho úmysly</i> Hertník (+Helena Kapcová - č. 246 - VII./'24) <i>ADORÁCIA 1/2 hod. po sv. omši</i>
20.7.2024 Sobota Sobota 15. týždňa v Cezročnom období <i>alebo</i> Svätého Apolinára, biskupa a mučeníka <i>alebo</i> Preblahoslavenej Panny Márie v sobotu (<i>Pubovoľná spomienka</i>) <i>- večerné omše sú z nasl. nedele!</i>	07:00 08:00	Bartošovce (+Cecília,+Ján - č. 163) Hertník (za veriach - 16.neB - 21.7.'24)
21.7.2024 NEDELA 16. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „B“	07:00 08:30	Bartošovce (+Štefan,+Helena,+Rudolf,+Ladislav,+starí rodičia - č. 7) Hertník (zdr., B. pož. rodiny - č. 28) Pobožnosť nebude!

RÍMSKOKATOLÍCKA

JÚL 2024

**CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ**

Číslo 514

HerBartníček

Prečo si Ježiš povolal Dvanástich?

„Vieš, prečo si Ježiš povolal dvanástich apoštolov?“ Evanjelium sv. Marka 3,13-14 nám hovorí: „Potom vystúpil na vrch, povolal k sebe tých, ktorých sám chcel, a oni prišli k nemu. Vtedy ustanovil Dvanástich, aby boli s ním.“

Nepýtame sa prečo bolo apoštolov dvanásť, ale na dôvod, pre ktorý si ich Ježiš povolal. Krátka časť vety, ktorá sa dá v evanjeliu ľahko prehliadnuť, hovorí veľa o Ježišom vzťahu k učeníkom. Vyvolil si ich preto, aby boli s ním.

Z opisu v evanjeliách je zrejmé, že Ježiš bol počas verejného účinkovania ustavične v pohybe. Kráčal po cestách i necestách, aby ohlasoval Božie kráľovstvo. Niektorí nadšenci na základe geografických údajov v evanjeliových textoch zráali, že Ježiš počas troch rokov svojej verejnej činnosti musel prejsť pešo po Palestíne minimálne päťtisíc kilometrov. Kto chcel byť s Ježišom, musel sa vedieť hýbať ako on. Existuje však aj iná forma nasledovania učeníkov, ktorí opustili všetko a išli za Ježišom tak, že zostali na jednom mieste. V treťom storočí po Kristovi sa v egyptskej púšti zrodilo mníšske hnutie. Charakteristickou črtou mníšskeho spôsobu života nebol pohyb, ale, naopak, stálosť miesta (stabilitas loci) v duchu zásady zostaň, kde si. Predpokladom takéhoto druhu odpovede na Ježišovo pozvanie nasledovať ho, je jeho nová forma prítomnosti vo svete po vzkriesení. Katolíckej vierouke je vlastné presvedčenie o reálnej prítomnosti Krista v putujúcej Cirkvi a zvláštnym znamením tejto jeho prítomnosti na každom mieste v Cirkvi je Eucharistia. Preto aj ty, ak žiješ svoje kresťanstvo tam, kde si, stále nasleduješ Ježiša a kladne odpovedáš na Ježišovo povolanie, aby si bol s ním.

Relikvia Kristovej krvi

Bazilika svätého Benedikta v Hronskom Beňadiku ukrýva drahocennú pamiatku: relikviu Kristovej krvi zachovanú na malom kúsku starobylého plátna. Benediktínskym mníchom ju daroval kráľ Matej Korvín pri príležitosti posvätenia kláštorného kostola v roku 1483. Slávny uhorský kráľ dostal túto relikviu pravdepodobne od pápeža Pavla II. ako poďakovanie za pomoc v boji proti Turkom. Vďaka vzácnej relikvii sa v kraji rozšírila úcta ku Kristovej krvi a kláštor sa stal vyhľadávaným cieľom pútnikov. V interiéri kostola bola pre relikviu postavená osobitná kaplnka. Počas veľkej rekonštrukcie kláštorného kostola v rokoch 1882 až 1885, pri ktorej získal svoju dnešnú podobu, boli odstránené vonkajšie dvere do kaplnky. Vstúpiť do kaplnky je z toho dôvodu možné len znútra kostola.

Zlatú monštranciu, v ktorej je relikvia uchovávaná, daroval kostolu v roku 1829 ostrihomský arcibiskup Alexander kardinál Rudnay. Úcta k relikvii Kristovej krvi uloženej v bazilike v Hronskom Beňadiku sa v uplynulých rokoch z iniciatívy cirkevnej vrchnosti v Nitrianskej diecéze rozšírila aj v rámci modlitieb za požehnanie Slovenska a jeho ochranu pred pandémiou koronavírusu.

Modlitba ponorenia do Kristovej krvi

Ježišu, ponáram do tvojej krvi celý deň, ktorý sa práve začína a ktorý je pre mňa darom tvojej nekonečnej lásky. Ponáram do tvojej krvi seba a všetkých, ktorých dnes stretnem, na ktorých si spomeniem alebo sa o nich niečo dozviem. Ponáram do tvojej krvi všetkých svojich blízkych a tých, ktorí ma prosia o modlitbu. Pane, ponáram do tvojej krvi všetky situácie, ktoré dnes vzniknú, všetky záležitosti, ktoré budem vybavovať, rozhovory, ktoré budem viesť, prácu, ktorú budem vykonávať, ako aj svoj odpočinok. Ježišu, pozývam ťa k týmto situáciám, záležitostiam, rozhovorom, práci a odpočinku. Prosím ťa, aby tvoja krv obmývala týchto ľudí a tieto situácie a prinášala im oslobodenie, očistenie, uzdravenie a posvätenie podľa tvojej vôle. Nech sa dnes prejaví sláva a moc tvojej krvi. Prijíмам všetko, čo mi dnes zošleš, na slávu tvojej krvi, úžitok svätej Cirkvi a na zadosťučinenie za svoje hriechy. Na príhovor Panny Márie to všetko odovzdávam Bohu Otcovi. Celý sa odovzdávam k dispozícii Panne Márii. Bezvýhradne jej odovzdávam svoju minulosť, budúcnosť aj prítomnosť. Amen.

Dobrota našej práce

Prvá kniha Mojžišova nás zanecháva s prekvapivou pravdou — práca bola súčasťou raja. Jeden biblický učenc zhrnul takto: „Je dokonale jasné, že Boží dobrý plán vždy zahŕňal prácu ľudských bytostí, alebo, konkrétnejšie, život v neustálom cykle práce a odpočinku.“ Tento kontrast s inými náboženstvami a kultúrami opäť nemôže byť ostrejší. Práca neprišla po zlatom veku odpočinku. Bola súčasťou Božieho dokonalého plánu pre ľudský život, pretože sme stvorení na Boží obraz a časť Jeho slávy a šťastia je to, že pracuje, rovnako ako Syn Boží, ktorý povedal: „Môj

Otec pracuje až doteraz, i ja pracujem.“ (Jn 5,17)

Fakt, že Boh spravil prácu súčasťou raja, je pre nás prekvapujúci, pretože skoro vždy rozmýšľame o práci ako nevyhnutnom zle alebo dokonca treste. Práca sa ale nestáva súčasťou príbehu ľudstva po Adamovom páde. Nie je výsledkom pádu a klatby. Je súčasťou požehnaní Božej záhrady. Práca je rovnako základnou ľudskou potrebou ako jedlo, krása, odpočinok, priateľstvo, modlitba a sexualita. Nie je liekom, ale je potravou pre dušu. Bez zmysluplnej práce pociťujeme značnú vnútornú stratu a prázdnotu. Ľudia, ktorí z fyzického alebo iného dôvodu nemôžu pracovať, rýchlo zistia, ako veľmi potrebujú niečo robiť, aby prosperovali emocionálne, telesne a duchovne. (T. Keller, *Viera a Práca*)

Zatiaľ som nedošiel do štádia v ktorom by som povedal, že je to časť prechádzať ťažkými životnými skúškami. Ale rozumiem tomu, že práve v ťažkých životných momentoch sa cvičí naša viera, náš charakter a rastie naša osobnosť. Nejde to nijako inak. Tak ako bez skúšania a písomiek v škole by sa niekto neučil, tak aj v živote bez ťažkých momentov by sme sa nedokázali posúvať vpred. (*chcemviac*)

Súd je vyhradený Bohu

Boh nám dal v evanjeliu prikázanie, aby sme nesúdili. Je zaujímavé, že mnohým prikázaniam sa pripisuje istá vážnosť, ale prikázanie nesúdiť bližného je často banalizované. Kto ho berie skutočne vážne?

„Ak ste čistí, nesúďte toho, kto sa dopustil hriechu nečistoty, aby ste sa neprevinili proti zákonu. Pretože ten, ktorý nám zakázal dopúšťať sa nečistoty, je tiež ten, ktorý nám zakázal súdiť.“ /Apoštegma, 114/

Písmo neustále opakuje: Nesúďte. Prečo? Súd náleží Bohu. „Kto súdi bližného, drzo si osobuje česť, ktorá prislúcha jedine Bohu. A ak odsudzujeme bližného, sami seba uvrhujeme do záhuby.“ /J.Klimak/

Sv. Anton hovorieval: „Nesúďte predčasne, ale čakajte na príchod Ježiša Krista, ktorý jediný pozná skryté veci. Lebo sú cesty, ktoré sa zdajú dobré, ako hovorí Písmo, a predsa končia večnou záhubou. My sa často mýlime v úsudku o sebe samých, pretože nepoznáme svoje vlastné chyby. Ale Božie sudy sú veľmi odlišné. Boh nesúdi podľa zdania a preniká tajomstvá srdca. Preto máme všetko prenechať jeho súdu. A ak ide o nás, musíme mať veľký súcit s trampotami bližného a znášať navzájom svoje nedostatky a súdiť vždy len svoje svedomie.“

Veď, kto pozná srdce svojho brata? A kto pozná svoje? Iba Boh.

Opozitívne úsudky sa protivia duchu kajúcnosti. Keby si videl, že niekto hreší priamo v hodine smrti, neodsudzuj ho, lebo Boží súd je ľudom skrytý. Niektorí upadli verejne do veľkých hriechov, a potom tajne povstali omnoho väčšími skutkami čnosti, než boli predtým ich zločiny. Súdiť svojho bližného je zlom pre toho, ktorého povest' je očiernená, ale i pre toho, kto súdi.

Vylučuje sa z Božieho milosrdenstva. Nič nie je vážnejšie.

„Neboj sa a nehanbi sa pred tým, ktorý pred tebou zlé hovorí o svojom bližnom. Radšej mu povedz, aby tak o tejto osobe nehovoril. Lebo jedna z najkrajších ciest k dosiahnutiu odpustenia našich hriechov je nesúdiť bližného, podľa veľmi pravdivého výroku evanjelia: „Nesúďte, aby ste neboli súdení.“

Ak sa zaujímate o druhých, aby sme ich súdili, bránime sebe vo svojom duchovnom pokroku. Ak sme príliš zvedaví po tom, čo robia druhý a keď potom súdime ich konanie, zabudneme na to, čo sa deje v našom srdci a odbočujeme zo správnej cesty. (*V škole otcov púšte*)

OZNAMY:

- Spovedanie pre omšou 1/2 hod. alebo po sv. omši podľa potreby.

- Upratovanie Hertník: od 20.7. do 26.7.'24 upratujú tieto rodiny - Mačejová 289, Stavarová 250, Sabolová 251 a Semaneková 252. - Tento týždeň sa pripravujeme na arcidiecézny a dekanátny odpust v Gaboltove. - 24. júla slávime sv. Charbela, odporúčam modliť sa pred týmto slávením novénu k sv. Charbelovi. - Utorok sa končí novéna ku Karmelskej P. Márii. - Od stredy 17.7. sa môžeme modliť novénu k sv. Joachimovi a Anne.

Pán Boh zaplať všetkým, ktorí pomáhajú pri dôstojnom slávení bohoslužieb a starajú sa o čistotu a krásu Božieho domu.